

Bogomil: Ljubi Marijini otroci!

V CVETOČEM in pisanem maju je naša zemlja kakor veličasten božji vrt, posut z raznobojnim cvetjem. Pogledu na to raznovrstno cvetje in zelenje se mi zdi podoben pogled na zbor svetih spoznavalcev.

Z imenom svetih spoznavalcev nazivamo vse one svetnike, ki niso prelili svoje krvi za resničnost naše svete vere, pač pa so si s svojim brezmadežnim življenjem, s svojo spokornostjo in z brezštevilnimi drugimi čednostmi priborili svetniški venec.

Vse stanove najdemo med njimi: kmete, delavce, pa tudi učenjake. Siromaki so med njimi, pa tudi bogatini. Tudi mladino srečavamo med takimi, ki so do poznih sivih let zvesto služili Bogu. Take vidimo med njimi, ki jih je skrb in ljubezen za neumrjoče duše gnala v mesta, in spet take, ki so v skrbi za nebeško kraljestvo vse zapustili in šli v samoto, v puščavo služiti si svetniško hrano. Sveti papeži in škofje, pobožni duhovniki in redovniki so pomešani med vrstami vseh mogočih posvetnih stanov.

Posebej se ozrimo na tiste svetnike, ki vam jih sveta Cerkev priporoča kot vaše vzornike. Med njimi najdemo par ljubkih cvetov, utrghanih na vrtovih slovanskih narodov. To sta: sveti Kazimir in sveti Stanislav. Sveti Alojzij je tudi med vašimi vzorniki in sveti Janez Berhmans. Ogri častijo v teh vrstah svojega mladinskega zavetnika svetega Emerika; novejši čas nam pa odkriva svetost pobožnega Gabrijela Žalostne matere božje.

Rekli smo, da sveti spoznavalci niso prelili krvi za Jezusa in za sveto vero. S tem pa ni rečeno, da bi

ti sveti ljudje ne bili ničesar trpeli. O ne! Vsak je prebil v svojem stanu marsikatero bridko uro. Vsak spoznavalec lahko ponavlja s svetim Pavlom besede: »Mnogokrat sem bil na potih, v nevarnostih na rekah, v nevarnostih pred razbojniki, v nevarnostih pred rojaki, v nevarnostih pred neverniki, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih v samoti, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnivimi brati; v trudu in naporu, v pogostnem bdenju, v lakoti in žeji, v pogostnih postih, v mrazu in nagoti.«

Morda bi radi vedeli, v katerih čednostih so se sveti spoznavalci prav posebno odlikovali. Kratko moremo reči, da v vseh. Vendar pa ne v vseh enako. Skoro vsak spoznavalec ima eno ali še več čednosti, v katerih je še prav posebno napredoval. Že našeti mladinski vzorniki so posebno cenili tisti biser med čednostmi, ki mu pravimo: sveta čistost. Puščavniki so posebno gojili post in zatajevanje, sveti Frančišek Asiški je znan po svoji skromnosti in ponižnosti, sveti Frančišek Ksaverij po junaški misijonski gorečnosti, sveti Janez od Boga po posebni skrbi za bolnike, tisti spoznavalci pa, ki jim je sveta Cerkev dala častni pridevek cerkvenih učnikov, pa po posebnih zaslugah za razlago svetega pisma; sveti Filip Neri po izrednem prijateljstvu do mladine. A moramo nehati z naštevanjem. Zakaj, če bi vam hoteli napisati vse izredne čednosti svetih spoznavalcev, bi »Angelčku« zmanjkalo prostora. Vsi spoznavalci so se pa zavedali Gospodovih besedi: »Vi ste luč sveta. Ne more se skriti mesto, ki stoji na gori. Svetiljke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, marveč na svetilnik in sveti vsem, ki so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

O, da bi to prav razumeli tudi mi!

H koncu še eno željo! Prosite nebeškega Očeta, da bi v vrstah svetih spoznavalcev kmalu našli tudi imena naših slovečih rojakov: škofa Antona Martina Slomška in pa obeh velikih misijonarjev, Friderika Barage in Ignacija Knobleharja.

Naše molitve naj pa pri svojem ljubem Sinu podpira njegova in naša Mati, Marija.